პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ბრძოლა

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე. ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1, для груз. газ. „Брдзола“. კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები — რედაქციის სახელზე შემდეგი ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола“. განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 27 — რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბოლშევიკების) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. — № 27

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წლ.

ყოველ დღიურ გაზეთებზე

„ბრძოლა“, „კავკაზსკი რაბოჩი“ და „ზნამია პრავდი“-ზე

რუსეთის ს.-დ. მ. პარტიის (ბოლშევიკების) საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანოებზე.

„ბრძოლაზე“ ხელის მოწერის პირობები: ერთი წლით ღირს 24 მან. ნახევარი წლით — 12 მან., ერთი თვით — 2 მან.

დღეს, 4 თებერვალს, დილის ათ საათზე,

1. აპოლოში, 2. ავჭალის აუდიტორიაში და 3. ავლაბრის კლუბში.

რუსეთის ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკების) კავკ. საოლქო კომიტეტის მიერ დანიშნულია

მიტინგი

იმ დიდ მოვლენათა აღსანიშნავათ, რომელთაც ადგილი აქვთ დასავლეთ ევროპაში და რომლებიც დასაწყისია მსოფლიო პროლეტარული რევოლუციის

მუშებო, სალდათებო და მოქალაქენო! დაესწარით მიტინგს

ომის გათავება.

რუსეთის დელეგაციამ შესწყვიტა გერმანიასთან სამშვიდობო მოლაპარაკება. ამ მოლაპარაკებამ მიზანს ვერ მიაღწია: ინგლის-საფრანგეთის იმპერიალისტებმა მთავრობებმა არ მიიღეს აქ მონაწილეობა, ხოლო გერმანიის მთავრობა არ დასთანხმდა უანექსიო და უკონტრიბუციო ზავს. მოლაპარაკება შესწყდა, რადგან რუსეთის დელეგაციამ ვერ მოაწერა ხელი გერმანიის საზავო პირობებს. მიუხედავათ ამისა, რუსეთის მთავრობამ ომი მაინც გათავებულათ გამოაცხადა.

რას ნიშნავს ეს? პირველ ყოვლისა იმას, რომ რუსეთის პროლეტარიატი დღეიდან გერმანიის პროლეტარიატის სისხლს აღარ დაღვრის. ვისაც არ მოსწონს ამ წესით ომის გათავება, მან უნდა დაამტკიცოს, რომ საჭიროა ეს სისხლის ღვრა, საჭიროა გერმანია-ავსტრიის პროლეტარებმა კვლავ ერთმანეთის სისხლი ღვარონ.

აუცილებელ უბედურებათაც რომ ვიცნოთ ეს სისხლის ღვრა, საჭიროა მაინც ვიცოდეთ, რა მიზნისთვის უნდა იწარმოოს ომმან. ვიცით, ჩვენს ობორონცებს ეს მიზანი მზამზარეულათ მუდამ ხელში აქვთ: ეს არის ბრძოლა იმ დრომდე ვიდრე გერმანიის იმპერიალიზმი არ დამარცხდება.

მიზანი ჩინებულია, მაგრამ სამი წლის ომმა აშკარათ დაამტკიცა მისი უსაფუძვლობა. არამც თუ რუსეთის მხრიდან, უფრო ძლიერ ინგლის-საფრანგეთის მხრიდანაც, გერმანია არ მარცხდება, ის იქაც გამარჯვებულია დღესაც.

გარედან გერმანიის იმპერიალიზმის დამარცხება შეუძლებელი ხდება. მაგრამ შიგნიდან, რევოლუციით მისი განადგურება ადვილი წარმოსადგენია. უბედურებაც იმაშია, რომ ასეთი რევოლუცია არ სწამთ ჩვენს ობორონცებს, მათ გერმანია დაზღვეული გონიათ რევოლუციიდან და ჩვენ ნიშნის მოგებით გვეუბნებიან: გერმანიაში არ მოხდება რევოლუცია, გერმანია გამარჯვებულია შიგნით და გარეთ.

თქმა არ უნდა, გერმანიის იმპერიალიზმი მეტათ საშიშ მდგომარეობაში აყენებს ინტერნაციონალს, მაგრამ ომის გაგრძელება კი არ აუკეთესებს, აუარესებს საქმეს. რუსეთის მუდმივი ჯარი დაირღვა და მისი ფრონტზე გაჩერება უმიზნო იყო, როგორც ჯარის შემადგენელ ხალხისთვის, რომელიც სამი წლის ომმა წელში გასწყვიტა, ისე მთელი რუსეთის სახელმწიფოსთვის, რომელსაც ამ მწვავე სასურსათო კრიზისის დროს ეს აუარებელი ჯარი მუქთათ უნდა ერჩინა.

ამავე დროს გერმანიამ მარჯვეთ გამოიყენა კონტრ-რევოლუციონური რადები და კომისარიატები, რომ რუსეთის სახელმწიფოს ნაწილებთან სეპარატიულათ შეეკრა ზავი. ამავე მიზნით მან გამართა მოლაპარაკება ინგლის-საფრანგეთთან და მათთან შეთანხმებით კიდეც დაყო რუსეთი სხვადა სხვა ქვეყნის იმპერიალისტთა შორის. ამნაირათ რევოლუციონურ რუსეთის გარს შემოერტყენ, როგორც შინაური კონტრ-რევოლუციონერები, ისე გარეშე იმპერიალისტები.

ეს ღლესავით ნათელია. რა უნდა ქნას ასეთ შემთხვევაში რევოლუციონურმა რუსეთმა? მხოლოდ რევოლუციონური ომი გამოიყვანს მას გასაჭირიდან, როგორც ეს მოხდა საფრანგეთის რევოლუციის დროს, როდესაც საფრანგეთის ჯარი მარტო შინ კი არ ფვდებოდა მიმხტომ მტრებს, თვით ესხმოდა მათ თავს. მაგრამ ასეთ თავდასხმითი ომს დღეს რუსეთი ვერ აწარმოებს, მან მთელი ძალ-ღონე მხოლოდ თავდაცვას უნდა მოახმაროს.

შესძლებს კი გერმანია დასძრას თავისი ჯარები რუსეთის წინააღმდეგ, რომელიც საქვეყნოთ აცხადებს, რომ ომს აღარ აწარმოებს და ჯარსაც ხსნის ყველა ფრონტებიდან? სრულიათაც რომ არ მივიღოთ სახეში ის რევოლუციონური მოძრაობა, რომელიც მთელ გერმანიას მოსდებია, მაინც დაბეჯითებით შეიძლება ითქვას, რომ ასეთი ნაბიჯი გერმანიას მეტათ გაუჭირდება. ისეთ ქვეყანაში შესვლა, რომელიც ომს არ აწარმოებს, თავზე ხელ აღებულ ყაჩაღთა თარეშია და ასეთ ავაზაკობას კულტურული ევროპის ხალხი ვერ ჩაიდენს.

პირიქით, საქმის ასეთმა მდგომარეობამ, რუსეთის ფრონტიდან ჯარის შეგნებულათ მოხსნამ ერთი ორათ უნდა გააძლიეროს გერმანიის რევოლუციო-

ნური მოძრაობა, რადგან თვით გერმანია გაცილებით უარეს გასაჭირშია სურსათ-სანოვაგის მხრით, ვიდრე რუსეთი.

ვისაც ბალშევიკების ლანძღვა-გინების მეტი არაფერი აინტერესებს, მათ დიდი მასალა მიეცათ. მათი აზრით, ომმა უნდა იწარმოვოს, რათაც უნდა დაჯდეს, მიუხედავათ იმისა, შესაძლებელია ეს თუ არა. უეჭველია თითონ ესინი, სადაც კი ხელი მიუწვდებათ, ომის გაგრძელებას შეეცდებიან. ამის ნიშნები უკვე არის და ეს სულ მოკლე ხანში გამოირკვევა. მაშინ უფრო სასარგებლო იქნება შეფასება მათ მიერ ომის გაგრძელებისა და დღევანდელი მთავრობის მიერ ომის გათავებისა.

წითელ გვარდიას.

რუსეთის დიდებულმა რევოლიუციამ წარმოშვა მუშების წითელი გვარდია, რომელიც თავ-განწირვით იცავს პროლეტარიატის და ღარიბ გლეხების ინტერესებს. მის წინაალმდეგ დარაზმულია თეთრი გვარდია, რომელიც იცავს ბურჟუაზიის და ყველა მუქთა ხორების ინტერესებს. პროლეტარიატი და ბურჟუაზია, წითელი გვარდია და თეთრი გვარდია ერთმანეთს სასიკვდილო-სასიცოცხლოთ შეებნენ და დაუნდობელ ბრძოლას აწარმოებენ.

თეთრ გვარდიას ავსებს ბურჟუას შვილები, იუნკრები, აფიცრები და საზოგადოების ნაძირალები. წითელი გვარდია —ეს თვით თავდადებულ მუშების რაზმია, პროლეტარიატის სისხლი და ხორცია, მშრომელი ხალხის ერთგული დარაჯია, რევოლიუციის სული და გულია, მთელი რევოლიუციონური რუსეთის დიდება და სიამაყეა. ამ გვარდიას არ სწერია ბრძოლაში უკან დახევა, მტრისთვის ზურგის ჩვენება; თუ საჭირო იქნება, ის ერთ კაცამდე გაწყდება და მტერს კი არ დანებდება.

გამარჯვებულმა პეტროგრადის პროლეტარიატმა პირველმა შექმნა თავისი წითელი გვარდია და მით სავსებით უზრუნველ ყო რევოლიუციონური ბრძოლით მოპოვებული უფლებები მტერთა თავდასხმისაგან. პეტროგრადის მაგალითს მიყვენ სხვა სამრეწველო ქალაქები და დღეს მთელ რუსეთს ყავს ერთი წითელი გვარდია, რომელიც შეუპოვრათ ებრძვის ყველა კონტრ-რევოლიუციონერებს, ხალხის ყველა მტრებს. ამ გვარდიამ უკვე მოაღწია ჩრდილოეთ-კავკასიაში, სადაც დაბუდებულან ხალხის მოსისხლე მტრები—კალედინი და სხვა კონტრ-რევოლიუციონური გენერლები და აფიცრები, რომლებიც ცდილობენ სისხლში ჩაახრჩონ რუსეთის მშრომელი ხალხი. უკვე ჩვენს ყურამდე აღწევს ამ გვარდიის მედგარი ბრძოლის ყიჟინა, რომელიც, დღეს არა ხვალ, სავსებით წალეკავს ჩრდილოეთ კავკასიის კონტრ-რევოლიუციას. ერთია რუსეთის პროლეტარიატი და ერთია მისი წითელი გვარდია.

რამდენიმე ხნის წინათ თბილისშიაც დაარსდა მუშების წითელი გვარდია. ამ ბოლო დროს გვარდიაში ჩასაწერათ მოიწვიეს რევოლიუციონერები საქართველოს სხვადასხვა კუთხეებიდან: სახელ განთქმულმა რევოლიუციონურმა გურიამ პირველმა გამოგზავნა გვარდიის შესავსებათ თავისი სახელოვანი შვილები. გურიას მიყვა სამეგრელო, იმერეთი, ქართლი და კახეთი და დღეს თბილისის წითელი გვარდია უკვე დიდ ძალას წარმოადგენს.

გურულებო, მეგრელებო, იმერლებო, ქართლელებო, კახელებო, თბილისელებო!

თქვენ შეადგინეთ წითელი გვარდია და მუდამ მარად უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე დაიცავთ რევოლიუცია. ვაშა თქვენს ვაჟკაცობას, ვაშა თქვენს რევოლიუციონურ თავ-განწირულებას!

მაგრამ თქვენ კარგათ უნდა გაერკვიოთ, რა ხდება თქვენს გარშემო, ვის იცავთ, ვის ემსახურებით. თქვენ უნდა გადასწყვიტოთ უმთავრესი კითხვა, რომელზედაც დამოკიდებულია მთელი თქვენი მომავალი: ვისთანა ხართ იმ უმაგალითო ბრძოლის დროს, რომელიც სწარმოებს მთელ რუსეთში.

რუსეთი გაყოფილია ორ დიდ ბანაკათ. ერთ მხარეს დგას პროლეტარიატი და მისი წითელი გვარდია, მეორე მხარეს დგას ბურჟუაზია და მისი თეთრი გვარდია. პროლეტარიატი გამარჯვებულია, მაგრამ მას თავს ესხმიან ყველა ქვეყნის მუქთა-ხორები, ყველა ჯურის ნაციონალისტები. პროლეტარიატი მედგრათ იგერიებს მტრებს და ევროპაშიაც ანთებს ძველი ქვეყნის გამანადგურებელ რევოლიუციის ცეცხლს. მას სრული იმედი აქვს, რომ კავკასიის პროლეტარიატიც მის მხარეს არის, რომ ის მასთან ერთათ იბრძოლებს საერთო მტრის წინაალმდეგ, ყოველგვარი ბატონობის, ჩაგვრა-ყვლეფის მოსასპობათ და შრომის ბატონობის დასამყარებლათ. რუსეთის პროლეტარიატს უფლება აქვს ამისი იმედი ქონდეს. მან თავისი შეუპოვარი ბრძოლით დაამხო თვით-მპყრობელობა, რომელიც მაჯლაჯუნასავით დასწოლოდა მთელ ქვეყანას. მან მთელ სახელმწიფოში დაამყარა თავისუფლება, რომლის მსგავსი არცერთ დაწინაურებულ ქვეყანაში არ მოიპოვება. მან მიანიჭა თავისუფლება ყველა ერებს, რომლებიც გმინავდენ თვითმპყრობელობის და შემდეგ ბურჟუაზიის მძიმე უღელ ქვეშ. მან დაამხო თვით ბურჟუაზიის ბატონობა, და მშრომელ ხალხს გზა გაუკაფა სოციალიზმისკენ. დღეს ის გაკაჟებული სდგას ყოველ მხრიდან მტრებ-შემორტყმული და იმედი აქვს, რომ მთელი ქვეყნის მშრომელი ხალხი მის მხარეს არის.

თქვენ უნდა სავსებით გაუმართლოთ მას ეს იმედი. თქვენ მუდამ რუსეთის პროლეტარიატთან ერთათ იყავით ჭირში და ლხინში. მასთან იტანდით შავბნელი რეაქციის მუხრუჭებს, მასთან დღესასწაულობდით თავისუფლების გამარჯვებას. დადგა განკითხვის დღე, როდესაც წყდება მთელი მშრომელი ხალხის ბედი. ეს დღე მოითხოვს უდიდეს ბრძოლას, უდიდეს მხნეობას, თავდადებას, დარაზმულობას, შეკავშირებას, თქვენ უნდა დაამტკიცოთ, რომ ამ საბედისწერო დღესაც არ უღალატებთ რუსეთის რევოლიუციონურ პროლეტარიატს და მასთან ერთათ მედგრათ შეებრძოლებით მუქთა-ხორა ბურჟუაზიას—მდიდრებს და მათ დამქაშებს. თქვენ უნდა სთქვათ და დაუმტკიცოთ, რომ ამ გადამწყვეტ ბრძოლაშიაც მთელი თქვენი სულით და გულით, მთელი თქვენი ძალით და ღონით რუსეთის პროლეტარიატთან ხართ, რომ მისი დროშა თქვენი დროშაა, მისი მტერი თქვენი მტერია.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ თქვენ არ გიღალატებთ თქვენი პროლეტარული ალღო და ჩვენთან ერთათ აღტაცებით დასძახებთ: გაუმარჯოს რუსეთის პროლეტარიატს, გაუმარჯოს მის წითელ გვარდიას. მასთან ერთათ ვიყავით ლხინში, მასთან ერთად ვიქნებით ამ გაჭირების დღესაც.

თქვენ დღეს თბილისში ხართ და დღე და ღამე სდარაჯობთ ამიერ-კავკასიის კომისარიატს. რას წარმოადგენს ეს მთავრობა, იცავს თუ არა ის მშრომელი ხალხის ინტერესებს, ღირსია თუ არა ის იმისი, რომ მას მცველათ ახლდეს წითელი გვარდია?

ის ჩამოშორდა რევოლიუციონურ რუსეთს და სამაგიეროთ დაუკავშირდა ჩრდილოეთ კავკასიის კონტრ-რევოლიუციონერებს, მან კავშირი გაწყვიტა რუსეთის პროლეტარიატთან და შეუერთდა კონტრ-რევოლიუციონურ კაზაკებს. სხვა ნაირათ არც შეეძლო მას მოქცეულიყო, რადგან მისი შემადგენლობა კონტრ-რევოლიუციონურია.

ვინ არიან შიგ მოკალათებული? თათრის ბეგები, რომლებიც სისხლსა სწოვენ თათრის გლეხობას და ვერაგულათ ულეტენ სამი წლის ომისაგან განაწამებ შინ მიმავალ რუსის სალდათებს; სომხის ნაციონალისტები, რომლებმაც მრავალი აუწერელი უბედურება შეამთხვიეს სომხის მშრომელ ხალხს; ქართველი ნაციონალისტები, რომლებიც ქართველ თავად აზნაურობას იცავენ მშრომელი ხალხის წინაალდეგ;—აი ვინ ბატონობს კომისარიატში, აი ვინ განაგებს დღეს მთელი ამიერ-კავკასიის საქმეებს. იქ არ არიან მხოლოდ ბალშევიკები და სწორეთ ბალშევიკებთან საბრძოლველათ მოგიწვიეს თქვენ.

ვინ არიან ბალშევიკები და რათ სძულთ ისინი ყველა მუქთა-ხორებს? ბალშევიკები პროლეტარიატის პარტიაა და იცავენ მხოლოთ მშრომელი ხალხის ინტერესებს. გაბატონებული კლასები თავისი ნებით არ სთმობენ მშრომელი ხალხის ცარცვა-გლეჯას, ისინი თვით აცხადებენ ომს და თავს ესხმიან გაყვლეფილთ და დატანჯებულთ, რომ ძველებურათ განაგრძონ სხვის ზურგზე ფარფაში. აუცილებელი ხდება სამოქალაქო ომი, რომელსაც ჩვენი მტრები ანარქიას ეძახიან და მთელ ბრალს ამაში ბალშევიკებს სდებენ. თქვენ სწორეთ ანარქიის წინაალმდეგ საბრძოლველათ მოგიწვიეს.

თქვენ ახლა სოფლიდან ჩამოხვედით და კარგათ იცით ჩვენი ღარიბი გლეხობის უმწეო მდგომარეობა. გაიხსენეთ, ხომ მეტათ უჭირთ მათ სურსათი—სანოვაგის შოვნა, ხომ თითქმის მშივრები არიან ისინი, ხომ არ გადასულა მათ ხელში მიწები, ხომ არაფერი არ მიუცია მათთვის ამდენი ხნის რევოლიუციას? აი ამ ღარიბი გლეხების ინტერესებს იცავენ ბალშევიკები, მათ შეკავშირებას, დარაზმვას და გათვითცნობიერებას ცდილობენ ისინი. გაიხსენეთ აგრეთვე, ხომ ძველებურათ ფარფაშობენ სოფლათ ხალხის მტრები —მემამულეები და მდიდრები, რომლებიც ძველებურათ სწოვენ სისხლს მშრომელ გლეხკაცობას. აი ამათ წინაალმდეგ იბრძვიან ბალშევიკები და ცდილობენ მათ ბატონობას ბოლო მოუღონ.

დააკვირდით ქალაქს, გაეცანით იმის ცხოვრებას და თქვენ აქ ადვილათ დაინახავთ, რომ მშრომელი ხალხი და ღარიბ-ღატაკნი ძველებურათ და იმაზე კიდევ უარესათ გმინავენ და იტანჯებიან მუქთა-ხორა მდიდრების ბატონობის ქვეშ. ღარიბ-ღატაკების ინტერესებს იცავენ ბალშევიკები, მუქთა-ხორა მდიდრებს ებრძვიან ისინი. ეს არის მათი დანაშაული.

თქვენ მოგიწოდეს ბალშევიკების წინაალმდეგ, მაგრამ ნუ თუ თქვენ თოფს ესვრით მათ, ნუთუ თქვენ ტყვიით განუგმირავთ მათ გულს და ამხედრდებით იმ პარტიის წინაალმდეგ, რომლის დროშის ქვეშ დარაზმულა მთელი რუსეთის პროლეტარიატი და ცდილობს გაანთავისუფლოს მთელი მშრომელი ხალხი ყოველგვარი ბატონობისაგან? ნუ თქვენ წამოეგებით პროვოკაციის ანკესზე და ვერ გაარჩევთ მტერს მოყვრისაგან.

მართალია მეტათ მძიმე პირობებში ვართ ჩავარდნილი. ჰაერი მოწამლულია ნაციონალიზმის შხამით და მოსალოდნელია წარმოუდგენელი უბედურება, რომელსაც შეიძლება ვერც გადურჩეს ქვეყანა. მით უმეტეს გვმართებს სიფრთხილე, ყოველი ნაბიჯის აწონ-დაწონა და გონივრული გზის გათვალისწინება. დღეს ყველაფერი აირია, ერთმანეთში აისვარა და აღარა სჩანს, სად თავდება ხალხის მტერი და მისი მოჩვენებითი მოკეთე. მენშევიკები, ფედერალისტები, ნაციონალ დემოკრატები გაერთიანდნენ და ერთგულეთ მოაქვთ იერიში ბალშევიკებზე. ისინი თქვენც გითრევენ ამ ბრძოლაში, ლამაზი სიტყვებით ხიბლავენ თქვენს ყურთა სმენას, მაგრამ მათი საქმით თავს ატეხენ ქვეყანას დიდ უბედურებას.

თავისი ბატონობის განსამტკიცებლათ იმათ დარაზმეს ნაციონალური პოლკები, მაგრამ ესენი საიმედოთ ვეღარ მიაჩნიათ. ამავე საქმისთვის მოგიწვიეს თქვენ და ნაციონალურ გვარდიათ გადაგაქციეს. ასეთი დარაზმვა, სხვა ერის მშრომელი ხალხიდან გამოყოფა დიდ ზიანს უმზადებს ყველა ერის მშრომელ ხალხს. რუსეთიდან გამოყოფა ისე საშიში არ არის, რუსეთის პროლეტარიატი თვითონაც გაუმკლავდება თავის მტრებს, მაგრამ კავკასიაში მოსახლე ერებიდან გამოყოფა ქმნის საერთო უმდობლობას, აცალკევებს ერთ ჭირსა და ლხინში მყოფ მშრომელ ხალხს, ასუსტებს მის ძალას და აძლიერებს მტრებს.

დაუკავშირდით სომხის, თათრის და რუსის მშრომელ მასას, მათთან ერთათ შეადგინეთ წითელი გვარდია და მხოლოთ მაშინ შესძლებთ მთელი მშრომელი ხალხის ინტერესების დაცვას. დაუნდობელი ბრძოლა გამოუცხადეთ ყოველ გვარ ნაციონალისტებს, რომლებიც თქვენ სხვა ერებს გაძულებთ და მათგან გამოყოფას გირჩევთ, სამარცხვინო ბოძზე გააკარით, ვინც წინაალმდეგია თქვენს დაახლოვება-დაკავშირებას სხვა ერის მშრომელ კლასთან და ზიზღით უარყავით ყოველგვარი გალაშქრება სხვა ერის წინაალმდეგ. შეადგინეთ კავკასიის მშრომელთა ერთი ფრონტი, ერთი წითელი გვარდია.

გაიმსჭვალეთ იმ აზრით, რომ თქვენ ხართ მშრომელი ხალხის დამცველი, სულ ერთია,—რა ეროვნებასაც უნდა ეკუთნოდეს ის. მტკიცეთ შეითვისეთ ის აზრი, რომ თქვენ ხართ გაბატონებული კლასების დაუძინებელი მტერი,—სულ ერთია, რა ეროვნებისაც უნდა იყვნენ ისინი. სომხის, თათრის და რუსის მშრომელი ხალხი ჩვენი ძმებია, თუმცა სხვა ეროვნებას ეკუთვნიან ისინი. ქართველი მემამულეები და კაპიტალისტები, მდიდრები და მათი დამქაში ნაციონალისტები ჩვენი მტრებია, თუმცა ჩვენს ეროვნებას ეკუთვნიან ისინი. ჩვენ მათ ვებრძვით და ასევე ვებრძვით სომხის ბურჟუაზიას და ნაციონალისტებს, თათრის ბეგებს და აღალარებს.

დაამტკიცეთ, რომ თბილისის წითელი გვარდია რუსეთის წითელი გვარდიის ნაწილია, მისი თანამებრძოლი, ამხანაგი და მეგობარია. დაამტკიცეთ, რომ რუსეთის პროლეტარიატის წითელი დროშა თქვენც მაღლა გიჭირავთ და მის ქვეშ უხმობთ ყველა ტვირთმძიმეთ და მაშვრალთ. უარყავით ნაციონალიზმი, შეუერთდით ინტერნაციონალს და მასთან ერთათ დასძახეთ მტრის გულის გამგმირავი სიტყვები.

მშვიდობა ქოხებს!

ომი სასახლეებს!

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

[illegible] სიტყვა საბჭოების სიეზდზე.

...როგრადი, 23 იანვარი. სიეზდის ... წინ ლენინმა მიმართა სიეზდს ... სიტყვით: „მსოფლიო ისტორია-... ერა დაიწყო. რუსეთი შეიქნა ...ტურ საბჭოების რესპუბლიკათ, ... რესპუბლიკათა ფედერაციათ. ... წყობილება შედეგია რამდენიმე ... მუშაობისა, შედეგია ძველი ... და მემამულე—ბურჟუაზიული პო-... დამსხვრევისა. შესაძლო შეიქნა ... მართველობის გამოგლეჯა ... ექსპლოატატორების ... და მისი გამყვლეფელ—მშრომ-... ხელში გადაცემა. რუსეთის რე-...ციამ უკანასკნელი ნააიჯი გააკე-... იქმნებ უახლესი ტიპი სახელ-...წიფოსი.

...მშრომელნი ისწავლიან დამოუკიდებ-... გაუძღვონ საქმე და დაამტკიცებენ, ... ექსპლოატაციოთ შასაძლოა საქმის ... საბჭოების მთავრობამ განა-... ნაციის თავისუფლების პრინ-... რომელზედაც ბურჟუაზია ბევრს ..., მაგრამ მხოლოთ მოსა-... რუსეთის რესპუბლიკა გაი-... როგორც შიგნიდან, აგრეთვე ...დან იმიტომ, რომ მან აღიარა პრინ-... თავისუფალი გამოყოფისა და სა-... შეერთებისა. ის ერები, ... მიესწრაფებოდენ რუსეთიდან ..., ახლა ისწრაფვიან მტკიცეთ ... მას. მესამე სიეზდმა მიი-... კანონი მიწის შესახებ და მით მტკი-... კავშირი დაამყარა მუშებსა და გლე-... შორის. ეს კავშირი ძლევს ყოველ-... სიძნელეს, რომლებიც კიდევ მრა-... არის აღმართული სოციალიზმის ... და ვერავითარი ძალა ამ კავშირს ... სძლევს. სიეზდის ყველა მონაწილე-... მოელის ორგანიზაციული მუშაობა ... აპარატის მოწყობისა, რო-... საერთო არევდარევისაგან დაღ-... კარზეა მიმდგარი. წინ გვიდგას ..., მაგრამ სახელოვანი საქმე, რომ ... მოეწყოს ძირიდან თვით მშრო-... თაოსნობით და არა ზევიდან ... ბრძანებით. ეს მუშაობა გამოიწ-... მშრომელთა აღფრთოვანებას და მი-... კაცობრიობას იმ წასწყობილება-..., როდესაც თანამედროვე ტეხნიკის ... გამოყენებულ იქნება ყველას ... და არა ხალხის დასაჩა-... და დასაღუპავათ.

უკანასკნელმა ამბებმა გვიჩვენეს, რომ ... მარტო არ არის, მის დასახმა-... მოდიან სულ ახალი და ახალი ... რაზმები. კიევში უკანასკნელ ... ამოხდას განიცდის ბურჟუაზიუ-... რადა, საბჭოების უკრაინა ერთგული ... იქნეს რუსეთისა. კალედინის ... ომი—ეს დახმარება იყო ... მუშების და სალდათებისა, ... მათ აღმოუჩინეს მშრომელ ... როგორც კი დაინახეს კაზა-კებმა, თუ ვინ არის კალედინი და მისი მომხრეები, ისინი მაშინვე აღდგენ მის წინააღმდეგ. საბჭოების ჯარები განმა-თავისუფლებლათ მოევლინენ მშრომელ ხალხს დონზე. ფინლიანდიაში, რომელიც განირჩევა თავისი ისტორიული, კულ-ტურული და ყოფა-ცხოვრების პირობე-ბით, რომელიც წარმოადგენს უკეთესათ მოწყობილ ბურჟუაზიულ დემოკრატიულ წყობილებას, მიხვდენ, რომ საბჭოები არ არის რუსეთის ჩამორჩენილობის, რუსეთის ცხოვრების თავისებურობა, არამედ ეს ფორმაა მსოფლიო სოცია-ლური რევოლიუციისა. ფინლიანდიის მუშების ნდობა რუსეთისადმი განმტკიცდა, როცა რუსეთში დამყარდა საბჭოე-ბის მთავრობა. შესანიშნავია ის მოვლე-ნა, რომ სწორეთ ახლა დაიწყო ფინ-ლიანდიაში მუშათა სოციალისტური რე-ვოლიუცია. მიუხედავათ თეთრი გვარ-დიისა და გერმანიის ოფიცრების სპე-კულიაციისა, ბურჟუაზია ვერ დასძლევს მუშებს. ფინლიანდიაში სოციალური რე-ვოლიუციისათვის მებრძოლთა რიცხვი თანდათან იზრდება. ვერავითარი დახმა-რება გარედან და ვერც არაფერი სხვა ვერ იხსნის ფინლიანდიის ბურჟუაზიულ საზოგადოებას დაღუპვისაგან (ტაშის ცემა). რომ ჩვენი გზა სწორია, ამას განსაკუთრებით ამტკიცებს დასავლეთ ევროპაში მომხდარი უკანასკნელი ამბები. დეპუტატთა საბჭოები, რომლებიც ბევრს რუსეთის გარდამავალ მოვლენათ მიაჩნ-და, ნიადაგს პოულობს მეზობელ, უფრო კულტურულ ქვეყნებშიაც. სოციალური მსოფლიო რევოლიუცია იზრდება მიუ-ხედავათ უზარმაზარი დაბრკოლებებისა, რომლებიც მან უნდა სძლიოს მეტადრე გერმანიაში და ავსტრიაში. მოძრაობის პირველ მოციქულებათ იქ თითო ორო-ლა პირი იყო, რომლებმაც ომი გამოუ-ცხადეს მთელ გერმანიის იმპერიალისტურ წყობილებას. ლიბკნეხტის მოწოდებას „ამხანაგებო სალდათებო, მე მოგიწო-დებთ თქვენ მიმართოთ თქვენი იარაღი თქვენი საკუთარი გამყვლეფელების წი-ნააღმდეგო“ მხარი დაუჭირა ფრიდრიხ ადლერმა რევოლვერის სროლით. მაშინ ბევრი აცხადებდა, რომ ლიბკნეხტი და ადლერი გიჟები და უტოპისტები არიან, რომ მათ უარყვეს რევოლიუციონური ბრძოლის მეტოდები. მაგრამ თითო-ოროლა პირის მოწოდებიდან საქმე მი-ვიდა გაფიცვებამდე, გერმანიის მატრო-სების გმირულ აჯანყებამდე. ჩვენ ახლა ყველა ვხედავთ უექველი რევოლიუციის დასაწყისს. თითო ოროლა პირი კი არა და არც ათასობით, არამედ ასიათასო-ბით აღსდგა ხალხი მიუხედავათ თავისი წინამძღოლებისა, რომლებიც წარმომად-გენლები არიან დამპალი, გადაგვარებუ-ლი სოციალიზმისა! აღსდგა, რომ თავისი მოქმედებით გამოაცხადოს ახალი რე-ვოლიუციონური სოციალიზმი, რომელიც წარმოშობს ახალ საზოგადოებას. ჩვენ ვიცით, რომ კაცობრიობა ერთბაშათ ვერ გადახტება კაპიტალიზმიდან სო-ციალიზმში, რომ აუცილებელია დიდი ხანა პროლეტარიატის დიქტატურისა ჩვენ ვიცით აგრეთვე, რომ რაკი რევო-ლიუცია დაიწყო, ის გაიმარჯვებს, ის მიდის გამარჯვებისაკენ და ბურჟუაზიის ბატონობა სამუდამოთ დაემხობა. (მქუხა-რე ტაშის ცემა).

მენშევიკებმა ძველი რეჟიმი შემოიღეს.

ამ წერილით მე მინდა გავაცნო ქარ-თველ მუშებს და გლეხკაცებს ის უმგზავსო საქციელი და ურიგო მოპყრობა, რო-მელსაც იჩენს მენშევიკების მიერ ვი-თომდა წესრიგის დასაცავად დაყენებუ-ლი ქართველი აფიცრები. საზოგადოთ თუ როგორი „წესრიგია“ დღეს გაბა-ტონებული, ეს ყველამ კარგად იცის: არც ერთი მოქალაქე არ არის უზრუნველ ყოფილი დღეს სახლიდგან გარეთ გამოვი-დეს და უკან ცოცხალი დაბრუნდეს, ეს ამიერ კავკასიის ბურჟუაზიულ კოალი-ციონური მთავრობის ბრალია. ამაზედ ლაპარაკი ზედ-მეტია. ყველაშეგნებული მუშა და გლეხი ამას თითონაც ხვდება.

მე მხოლოდ მინდა სანიმუშოდ მოვი-ყვანო შემდეგი მაგალითი, რომელიც გა-მომხატველია იმისი, თუ როგორ ანხორ-ციელებენ მენშევიკთა „დერჟიმორდები“ პიროვნების თავისუფლებას ქართველი აფიცრების დახმარებით.

ამ წერილის დამწერი ძველი რევო-ლიუციონერია. მას გამოყოლია ძველი რეჟიმის დროს ყოველნაირი ტანჯვა, დამცირება, დაცინვა, პიროვნებისა შე-ლახვა, ციხე, ციმბირი, საკატორღო რე-ჟიმი და სხვა და სხვა. მაგრამ, ისეთი მოპყრობა და პიროვნების შელახვა, რო-გორიც მე გამოვცადე დ. სამტრედიაში ვითომდა ხალხის ინტერესების დამცვე-ლი „ოხრანის“ მხრით—მე ჯერ არ გა-მომიცდია და არც მონახავს სადმე. გვიჭერდენ ძველი ჟანდარმები, გვიპო-ვნიდნენ აკრძალულ წიგნებს, სტამბის იარაღს, პროკლამაციებს და სხვებს, მა-გრამ მოპყრობას რაც შეეხება მათი მხრით თავაზიანი იყო. სამტრედიაში კი ბ. დუნდუამ, რომელიც ადგილობრივ მენშევიკებს ხალხის დაცვის განყოფი-ლების უფროსად დაუნიშნავთ, სრულე-ბით დამავიწყა ძველი ნიკოლოზის დრო მიუხეთავათ იმისა, რომ მას უფლება არ ქონდა ჩემი პირადათ გაჩხრეკისა, გამჩხრიკა არ შეაჩერა იმანაც, რომ მე ჩვენი პარტიის მოწმობა წარუდგინე. 1) მიითვისა ჩემი საკუთარი რევოლვერი, რომლის ნებართვა არ მქონებია, მაგრამ ერთი კვირის შემდეგ თბილისიდგან ნე-ბართვა გაუგზავნე. ასეთი მითვისება ქურდობაა და სხვა არაფერი. 3) უდიე-რად მომეპყრო: „გაეთრიე აქედან,“ „შენ არამზადავ“, „ცხვირ-პირს დაგამ-ტვრევ“ და ვინ მოსთვლის კიდევ რა. ეს ყველაფერი სამტრედიელი მენშევიკების თვალ-წინ ხდებოდა. ალბად გულში უხაროდათ: რა დღე დავაყენეთ ბალშე-ვიკსო.

ეხლა გამომდგარა ბ: დუნდუა და იძა-ხის თითქო მე ის მოვატყუილე და იმი-ტომ გაისროლა რევოლვერი (რევოლვე-რი გაისროლა და თავის ხელ-ქვეითი დასჭრა)

ბ. დუნდუამ ეს მიტომ მოიგონა, რომ უნდა რევოლვერი შერჩინოს და თავის სიგლახე დაფაროს. მას ას სცოდნია „ბრაუნიგის“ ხმარა და ეს სირცხვილია სამხედრო პირისათვის, უნდა დააბრალოს ვინმეს. მენშევიკებიც მოწმათ დაუდგე-ბიან, მაგრამ ეს მაინც ვერ უშველის ბ. დუნდუას, რომელიც პასუხს აგებს ჩემ-თან, როგორც უდიერად მოპყრობაზე ისე რევოლვერზედ.

დაწვრილებით ბატ. დუნდუას მოქმე-დებას შესახებ გაზ. „კავკ. რაბოჩ.“ში იყო წერილი მოთავსებული.

ამნაირად იცავენ თავისუფლებას მენ-შევიკების მიერ შეყვარებული ქართვე-ლი აფიცრები. საკითხავია, როდის უნ-და მოელოს ბოლო ამ ძველი რეჟიმის დამცველ აფიცრების თარეშს?! ნუ თუ ათეული წლების განმავლობაში ნატან-ჯმა რევოლიუციონერებმა თავისუფლად ვერ უნდა ამოისუნთქონ?

კოტე.

აპარატთან.

ორ სხვა და სხვა ქვეყნის აპარატთან დგანან ორი კონტრ-რევოლიუციის წარ-მომადგენელნი: ჩრდილოეთ-კავკასიის და ამიერ-კავკასიის. პირველის ვინაობა გამოურკვეველია. ის მხოლოთ რწმუნე-ბულია ყუბანის მთავრობის და თავის გვარს არ აცხადებს, მეორე კი ჩვენი კარგი ნაცნობი ნოე რამიშვილია, რო-მელმაც უკანასკნელათ სახელი გაითქვა შამხორის ამბებით და აფხაზავას გმი-რობით. ეს ქართული სამხედრო გენიის ამოსული ვარსკვლავია, საქართველოს „ვაენი“ მინისტრია.

რ ა მ ი შ ვ ი ლ ი. შეგვატყობინეთ კა-ლედინის ამბავი. ღმერთმა დაიფაროს და ამბობენ თავი მოიკლაო.

რ წ მ უ ნ ე ბ უ ლ ი. ეს პროვოკაციაა, მეგობარო. მას სულაც არ უფიქრია სიკვდილი. წითელი ვაშლივით ღვივის და მუსრს ავლებს ბალშევიკებს.

რ ა მ ი შ ვ ი ლ ი. ისემც კაი დაგვ-მართებათ, კაი ამბავი მე თქვენ მითხა-რით. მართალიც რომ იყოს, მაინც არ დავიჯერებთ კალედინის სიკვდილს.

რ წ მ უ ნ ე ბ უ ლ ი. თქვენში რაღა ამბავია? მართლა ალყა შემოარტყეს თქვენს სასახლეს ბალშევიკებმა.

რ ა მ ი შ ვ ი ლ ი. ეს ხმები ჩვენ თი-თონ დავყარეთ. ბალშევიკებს თოკაი ვერ შეათრევ სასახლეში. მთელი სასახლე წი-თელი გვარდიით ავავსეთ.

რ წ მ უ ნ ე ბ უ ლ ი. მერე და ხომ დაღუპულხართ, წითელმა გვარდიამ თუ სასახლეში მოიკალათა?!

რ ა მ ი შ ვ ი ლ ი. მაშ რუსის სალდა-თებს ხომ არ ვენდობით ფრონტიდან, რომ ბრუნდებიან?

რ წ მ უ ნ ე ბ უ ლ ი. კი მარა, ფრონ-ტიდან დაბრუნებული სალდათების ჩვენ ისე არ გვეშინია, როგორც წითელი გვარდიის. ამან მოგვსპო, თვარა სალდა-თებს კიდევ გაუძლებდით. თქვენში კი უკუღმა ყოფილა საქმე.

რ ა მ ი შ ვ ი ლ ი. ეგ არაფერია. ჩვე-ნი დემოკრატია ევროპის დემოკრატიაზე მაღლა დგას შეგნებით. თქვენ ერთი კი-დევ დამიდასტურეთ კალედინის ამბავი, რომ უფრო ღრმათ დავრწმუნდე მის დღეგრძელობაში.

რ წ მ უ ნ ე ბ უ ლ ი. ცოცხალია, ცოც-ხალია ამხამაგო, ფიქრი ნუ გაქვთ.

რ ა მ ი შ ვ ი ლ ი. ისემც კარგი და-გემართოთ.

კალედინმა თავი მოიკლა.

ამიერ-კავკასიის კომისარიატმა სარ-წმუნო წყაროებიდან ცნობა მიიღო, გე-ნერალმა კალედინმა თავი მოიკლა. დაწვრილებითი ცნობები ამის შესახებ ჯერ არ მოსულა.

მუშათა წერილები.

„ერთობის“ № 24-ში დასტამბულია მუშა მუსტაფეს წერილი ამ სათაურით: „როგორ ვუყურებთ ბალშევიკების გამო-სვლას მუშები“.

სასაცილოა, რომ სატირალი არ იყოს მუშა მუსტაფას საქმე.

ძველ მუშა ბალშევიკებს ურჩევს, რომ ჩამოშორდნენ ბალშევიკურ პარტიას, ახლათ ჩაწერილები კი, როგორც მუს-ტაფა ამბობს, ისეც ჩქარა ჩამოშორდე-ბიანო. კარგი, მაგრამ სად წავიდეთ ამხ. მუსტაფავ? მუშების პარტია ეგ არის, სა ცა ჩვენ ვართ. ბეგების, ქართველ მემა-მულეების, ჩინოვნიკების და წვრილი ბურჟუაზიის პარტია ის არის, საცა თქვენ ხართ და თქვენ თუ მართლა მუ-შა ხართ, უნდა ჩვენთან მოხვიდეთ. თქვენი გზა აქეთკენაა და ჩვენ კი სხვა გზა არა გვაქვს.

რაც შეეხება ახლათ ჩაწერილ მუშების ჩამოშორებას ჩვენ პარტიაში, მე გიპა-სუხებ ერთი კარგათ შეგნება რუსის მუშის პირით, რომელსაც უთხრეს, თქვენ ბალშევიკებს მუშები ჩამოგშორდებიანო — ის გადაბრუნდა და ათი წუთი მეტი იცინა, როცა კითხეს, რა გაცინებსო, უპასუხა: სად უნდა წავიდნენო!?. ეს პა-სუხი იმას ნიშნავს, რომ მუშას სხვა პარტია არ აქვს. ამხ. მუსტაფა ამბობს ბალშევიკებმა შეტოპესო. იმათი ნაბი-ჯები ცხოვრებამ არ გაამართლაო.

როგორ? გლეხებს მიწები არ უნდათ? ჯარს ომის გათავება არ სურს? მუშებს

რვა საათის სამუშაო დღე არ აინტერესებთ? როგორა გგონიათ თქვენ, მუშებს თავიანთი ეკონომიური, ნივთიერი და პოლიტიკური პირობების გაუმჯობესება ნუ თუ ციხეებში ჯდომა ურჩევნიათ? როგორც ეს მემარჯვენე ესერების და მენშევიკების მთავრობის დროს იყო!?

კიდევ ამბობს: ბოლშევიკებმა დამფუძნებელი კრება გარეკესო, რადგანაც იცოდნენ, რომ, როგორც რუსეთში, ისე საზღვარ გარეთ, მეტი ნდობა ექნებოდა დამფუძნებელ კრებას, ვიდრე ბოლშევიკების მთავრობასაო.

რასაკვირველია, ეგ მართალია. საზღვარ გარეთ ჯერ ბურჟუაზიული მთავრობებია და ეს ბურჟუაზიული მთავრობები უფრო ნდობის თვალით შეხედავდენ რუსეთის ბურჟუაზიულ დამფუძნებელ კრებას, ვიდრე სახალხო კომისარებს. ეს ეგრეა, მაგრამ თითონ მუშა მუსტაფეს თვალთა ხედვის ისარი ნუთუ ბურჟუაზიულია? და რომ ბურჟუაზიულია, მისი წერილი ამტკიცებს.

ამხ. მუსტაფე ამბობს, ჩხეიძემ ქვეყნას აცნოვო, რომ ომი იმპერიალისტებმა დაიწყო და დემოკრატიამ უნდა მოსპოსო. მართალია, მაგრამ სიტყვებით არაფერი არ კეთდება. ვიცით, რომ ამ დემოკრატიის სათავეში მთელი რვა თვე იგივე ჩხეიძე იყო და არაფერი საქმით მას არ გაუკეთებია. არც ომისთვის და არც დემოკრატიისთვის.

მუსტაფე ამბობს ბოლშევიკები ესერებს დამნაშავის სკამზე „აჯენენო“. ჩვენ, ესერებს კი არა ვსომთ დამნაშავის სკამზე არამედ ეროვნულ ბურჟუაზიას და მემამულეებს. ყველა ერის მუშას ერთი პრინციპი, ერთი მიზანი აქვს, განთავისუფლდეს როგორც თავის ერის მდიდრებისაგან, ისე სხვა ერის მდიდრებისაგანაც.

მუსტაფე ლაპარაკობს, თუ ოდესმე იყო ერის გამორკვევის საჭიროება, ეს დღეს მეტათ არისო, რადგანაც ლენინმა და ტროცკიმ ისეთი საშიშარი პირობები შექმნესო.

მე უპასუხებ ამხ. მუსტფეს. თუ ოდესმე იყო მუშების კლასობრივი ინტერესების შეგნება, ეს ყველაზე უფრო საჭირო დღეს არის, როდესაც ამხ. ლენინმა და ტროცკიმ ამნაირი შესანიშნავი და ადვილად დასანახავი ყველა მუშებისათვის პირობები შექმნა. დღეს ბრმაც კი უნდა ხედავდეს, რომ მუშებს მუშების გარეშე საშველი არ აქვს. მუშა მუშათა კლასს უნდა შეუერთდეს და ბურჟუაზიამ ხომ ისედაც კარგათ იცოდა თავისი კლასი და ინტერესები.

მუსტაფა კიდევ ტირის, რომ ბოლშევიკებმა სოციალისტები დაატუსაღეს და ზოგი სოციალისტური გაზეთიც დაკეტესო.

ამხ. მუსტაფა, თქვენ რევოლიუცია გავიწყდებათ, ვინც რუსეთის მეორე რევოლიუციას, რომელსაც რუსეთის მუშები, გლეხები და ჯარი აწარმოებს, ამის წინაალმდეგია, ის არამცთუ სოციალისტია, უბრალო დემოკრატობისთვისაც კი თავი დაუნებებია, თორემ რანაირათ შეიძლება, მთელი რუსეთის მშრომელი ხალხის წინაალმდეგ წასვლა!?

როცა მუსტაფა ამბობს, რომ ხალხი ძველ მთავრობას ,რჩეობსო, მე ვეკითხები, სად?

სწორეთ იქ ის პარტია ბატონობს, რომლისკენაც მუსტაფა მოგვიწოდებს.

ასე ამას მუსტაფა, ყველა ამ კითხვებს კარგათ ჩაუკვირდი და მე დარწმუნებული ვარ, თუ კარგათ გაერკვევი შიგ, არა თუ სხვას ურჩევ შენ ბოლშევიკობის თავის დანებებას, შენ თითონ გახდები ბოლშევიკი, რაც ამას ჩქარა, ჩაიდენ მით უფრო კარგი იქნება შენთვის.

მუშა ანგარა.

ბრძოლა კონტრ-რევოლიუციასთან ჩრდილო კავკასიაში და დონზე.

რევოლიუციონური ბრძოლა რუსეთიცენტრებში მოწყობილ კონტრ-რევოლიუციონურ შეთქმულობათა წინაალმდეგ სულ უფრო და უფრო ფართოვდება და ფრთებსა შლის, რაც უეჭველათ იპყრობს ყველას ყურადღებას, როგორც მომხრეებისას ისე მოწინააღმდეგეებისასაც.

ამ ბრძოლის უკანასკნელი სურათი დაახლოვებით შემდეგ ნაირათ გვხატება. ცარიცინ ლიხაია რკინის გზის შტოზე ბოლშევიკებმა ხელთ იგდეს რამდენიმე სადგური, სადაც საბჭოთა მთავრობაა მოაწყვეს. მაშასადამე ცარიცინის გზა, როგორც თვით ცენტრი—ცარიცინი ბოლშევიკების ხელშია.

შემდეგ დონის მხრის ყაზახთა თოფლების ცენტრში, სადგურ უსტ—მედვედინის სტანიცაში მთავრობის დაწესებულებები ბოლშევიკების ხელში გადავიდენ.

დონის ყაზახობის მეორე ცენტრალურ ადგილს, სტანიცია ზვეროვოს ბოლშევიკების დიდძალი რაზმები სადგურ დებალცევოს რაიონიდან უვლიან.

ქ. როსტოვს და ბატაისკს ბოლშევიკების ჯარები რკალივით გარს არტყია, ხოლო ქ. ტაგანროგი უკვე მათ ხელშია.

ქ. მაიკოპში (ეს ქალაქი კი ჩრდილო კავკასიაშია) სახალხო კომისართა საბჭოს ძილა—უფლება იცვნეს და საბჭოთა მთავრობა დამყარდა. აქ გარნიზონის უფროსათ და ატამანათ ხორუნჟი შეეცი აირჩიეს. ამ ჟამათ აწყობენ წითელ გვარდიას აქაურ ყაზახთა ჯარი ბოლშევიკების მხარეზე დადგა.

როსტოვის რკინის გზაზე გაფიცვა გამოცხადდა: სადგურ ტიხორეცკაიამდე საყოველთაო გაფიცვაა. გაფიცვის მიზეზი ის იყო, რომ აქ კავკასიის ფრონტიდან მომავალ ჯარს ეშელონებს იარაღსართმევდენ, ისე, როგორც ამიერ-კავკასიაში განჯასთან ჩაიდინეს; და ასეთი მოქმედება ზემოხსენებულ რკინის გზის კომიტეტმა კონტრ-რევოლიუციონურ აქტათ მიიღო, რის წინაალმდეგაც გაფიცვით გაილაშქრა. თვით სადგურ ტიხორეცკაიაზე სახალხო კომისართა მთავრობა დაწესდა: ასე რომ კონტრ-რევოლიუციონური ბანდების მოქმედება ახლა სადგურ კავკასკაიამდე სწვდება მხოლოთ ჩრდილო კავკასიის მთავარი ქალაქებს ნოვოროსიიკსა და სტავროპოლის მუშათა, სალდათთა და გლეხთა საბჭოები განაგებენ;ქალაქ არმავირშიაც საბჭოთა მთავრობა იცვნეს. ჩრდილო კავკასიაში მხოლოთ ეკატერინოდარი დარჩა, რომელიც ჯერ კიდევ უმკლავდება ყოველმხრიდან მოწოლილ ბოლშევიკურ რევოლიუციონურ ძალებს. მისი დაცემის დღეებიც დათვლილია.

ქალ. გეორგიევსკი კი, რომლებიც პურით მდიდარ რაიონის ცენტრია, საბჭოთა ჯარებმა დაიკავეს. დაგვრჩა თერგ-დალისტნის მხარე აღმოსავლეთი ზურგი კავკასიონისა.

აქ კი დღეს მართლაც კონტრ-რევოლიუციონური ჯოჯოხეთია გამეფებული. „ანარქია“ თარეშობს ყველგან და ყველაფერში; მაგრამ მიუხედავათ ყველა ამ საშინელებისა სანუგეშო მოვლენამ აქაც იჩინა თავი: მშრომელი მასსები აქაც ამოძრავდენ და აქ გაბატონებულ კონტრ-რევოლიუციონურ პოლიტიკისა და მემამულეების ბანდების თარეშის წინაალმდეგ დიდ უკმაყოფილებას აცხადებენ. აქაურმა ყაზახებმა დაადგინეს, რომ ყაზახთა სიეზდი ქ. მოზდოკში გამართონ ცალკე და არ წავიდენ მარიინის სტანიცაში, სადაც კონტრ-რევოლიუციონერებს უნდათ თავი მოიყარონ და სადაც დღეს ოფიციალურათ არის ეგრეთ-წოდებულ „სამხედრო წრის“ ბატონობა გამოცხადებული.

დასასრულ კავკასიონის გული, ქალაქი კავკავი უნდა გახდეს და გახდება კიდეც იმ საბედისწერო ალაგათ, სადაც კავკასიის რევოლიუცია და კონტრ-რევოლიუცია გადამწყვეტ ბრძოლას გამართავს. აქ თავმოყრილია ჯერ მხოლოდ კონტრ-რევოლიუციონური აფიცრების, იუნკრების და სტუდენტების რაზმები. ქ. გროზნო ისევ მუშათა და სალდათთა საბჭოების ხელშია.

როგორც ხედავთ მუშათა და გლეხთა რევოლიუციის აზვირთებული ტალღები სულ უფრო და უფრო უახლოვდება ამიერ-კავკასიას.

შავი ზღვის აღმოსავლეთ ნაწილის სამხედრო ფლოტის მეზღვაურთა რეზოლიუცია.

სამხედრო მეზღვაურთა საზოგადო კრებამ ქ. ბათუმში, სადაც მოხსენება გააკეთა მიმდინარე მომენტზე ამხ. ივანოვმა, გამოიტანა შემდეგი რეზოლიუცია.

1) სალამს მიუძღვნის რუსეთის დემოკრატიის სახელოვან წინამძღოლებს, სახალხო კომისარების სახით და ხელს ვუწვდით მათ შორეულ განაპირა კუთხიდან, ვინაიდან ისინი არიან მთელი რუსეთის მშრომელი ხალხის ინტერესების მტკიცე შეუპოვარი დამცველნი; ამიტომ ჩვენ ჩვენი ხელის ჩამორთმევით ვუცხადებთ მათ სრულ ნდობას და აღთქმასა ვდებთ, რომ ყოველგვარი ძალ-ღონით მხარი დაუჭიროთ მათ მშიერთათვის პურის, გლეხთათვის მიწის და ყველასთვის ზავის მოპოვებისთვის ბრძოლაში.

2. ჩვენ მოვითხოვთ მტკიცე გადამწყვეტ ზომებს ყოველგვარ კონტრ-რევოლიუციონურ გამოსვლების წინაალმდეგ, საიდანაც უნდა გამომდინარეობდეს ის და ფიცსა ვდებთ, რომ ვიბრძოლოთ უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე, რომ ცხოვრებაში გატარებულ იქნას სახალხო კომისარების მიერ გამოცემული დეკრეტები.

3) ჩვენ ვაცხადებთ, რომ სხვა ყოველგვარი მთავრობა, გარდა საბჭოების მთავრობისა, ჩვენში პოებს ულმობელ და შეურიგებელ მოწინააღმდეგეებს.

4) ამიერ-კავკასიის ეგრეთ წოდებული კომისარიატის მისწრაფება პრეტენზიები, გაბატონდეს შავი ზღვის აღმოსავლეთ ნაწილის სამხედრო მეზღვაურებზე ვერ პოვებს ჩვენში თანამგრძნობს; რადგან კომისარიატი არ წარმოადგენს საბჭოთა მთავრობას, პირიქით ის მიისწრაფვის სეპარატიული გზით რუსეთს ჩამოშორდეს, ამიტომ ჩვენ მას ბრძოლას უცხადებთ.

5) ჩვენ მოვითხოვთ, რომ „შამხორის ამბების“ დამნაშავენი რომელთა მეოხებით კავკასიის რევოლიუციონურ არმიის გმირი სალდათები ათასობით დაიღუპნენ გზაში განჯასთან, სადაც ისინი თავს სამშვიდობოში გრძნობდენ. მოვითხოვთ, რომ ამ საზარელი ვერაგული მხეცობის „მიზეზნი“ ახლავე გადაყენებულ იქნან თავიანთ პოსტებიდან და სამხედრო-რევოლიუციონურ სამსჯავროს მიერ გასამართლებული.

გაუმარჯოს სახალხო კომისარების საბჭოს!

გაუმარჯოს რუსეთის დიად რევოლიუციას! გაუმარჯოს საყოველთაო დემოკრატიულ ზავს!

ძირს ყველა კონტრ-რევოლიუციონერი კალედინები, კორნილოვები და მთელი მათი კომპანია!!

რეზოლიუციას ხმა მისცა [illegible] მოწინააღმდეგე არ აღმოჩნდა, [illegible] პირმა თავი შეიკავა.

თავმჯდომარეობდა შავი ზღვის [illegible] ვლეთ ნაწილის სამხედრო და [illegible] გემ-ხომალდების რაზმის ცენ[illegible] აღმასრულებელ კომიტეტის თავ[illegible] რე ა. ვლადიმიროვი, მდივანი [illegible] სევი.

ქ. ბათუმი 1918 წ. 21 იან[illegible]

ცენტროფლოტი[illegible]

რუსეთის ქრონიკა.

საბჭოს ცენტრალური [illegible] სრულებელი კომიტეტი. [illegible] გრადში დასრულდა მუშათა, გლეხთა, სალდათთა დეპუტატების საბჭოს სიეზდი. აირჩიეს ცენტრალური [illegible] სრულებელი კომიტეტი, რომელშიც [illegible] დის 160 ბოლშევიკი, 125 მემარცხენე ესერები, 3 ანარქისტი, 7 მაქსიმალისტი ესერი, 7 მემარჯვენე ესერი, 3 გაერთიანებული სოციალდემოკრატი და [illegible] ნალისტი.

ბოლშევიკებიდან შევიდენ: ლენინი, ტროცკი, ზინოვიევი, ურიცკი, სვერდლოვი, სტეკლოვი, ლუნაჩარსკი [illegible] ანარქისტებიდან მე, ესერებიდან [illegible] ნოვი და პუმპიანსკი, მემარცხენე [illegible] ბიდან სპირიდონოვა, ტიმჩენკო, [illegible] კოვი. მენშევიკ-ინტერნაციონალისტებიდან მარტოვი და სუხანოვი.

— ფინლიანდიის რევოლიუცია. ფინლიანდიაში სისხლის მსმელ [illegible] ქალაქო ომის შემდეგ დაემხო ბურჟუაზიული სენატი და გაიმარჯვეს სოციალისტებმა.

— რევოლიუცია უკრაინაში. უკრაინის დამფუძნებელი კრების სხდომები დაიწყო. კიევი ბოლშევიკებმა დაიკავეს. გენერალური სეკრეტარიატი [illegible] ნამდებობიდან გადადგა. ადგილობრივ [illegible] ბოლშევიკებმა გაიმარჯვეს და მთელი ძალა-უფლება ხელთ იგდეს.

საზღვარ - გარეთ.

გერმანიის რევოლიუცია. გერმანიაში პოლიტიკურმა გაფიცვამ უზარმაზარი ფორმები მიიღო. ბერლინში, სადაც გაფიცულია ნახევარ-მილიონზე მეტი სხვა და სხვა პროფესიის მუშები, [illegible] ალყო წესები შემოიღეს. გაფიცვას ხელმძღვანელობს აღმასრულებელი კომიტეტი, რომელშიაც შედის 6 სოციალდემოკრატი რეიხსტაგის ფრაქციის წევრები, მათ შორის 3 დამოუკიდებელი სოციალისტი ლიბკნეხტის მეთაურობით. გაფიცულები მოითხოვენ სასწრაფოთ იქნას დამყარებული ზავი უანექსიოთ და უკონტრიბუციოთ ხალხთა თვით-გამორკვევის ნიადაგზე და მთელი ქვეყნის მუშებმა აქტიური მონაწილეობა მიიღონ სამშვიდობო მოლაპარაკებაში.

გერმანიის გაზეთები იუწყებიან, რომ საფრანგეთშიაც პოლიტიკური გაფიცვაა, რომელიც აჯანყებაზე გადადის.

განცხადებები.

რ. ს. დ. მ. პ. ბოლშევიკების თბილისის პირველი რაიონის კოლექტივი კრებას, 4 თებერვალს დილის 10 საათზე კინო-თეატრში—აპოლლოში (მიხეილის პროსპ.) გამართავს.

საპროტესტო მიტინგს.

ორატორები ილაპარაკებენ. რუსულათ ქართულათ და სომხურ ენებზე. ილაპარაკებენ ამხ. ნაზარეტიანი თედ. კალანდაძე, მრავიანი, ერომიანი, ბოგდანოვი, დოლიძე და სხვები. შესვლა უფასოა. გთხოვთ არ დაიგვიანოთ.

პირვ. რაიონის კოლექტივი.